

Наконт "Заявы урада Рэспублікі Беларусь" ад 7 ліпеня 1993 года

У кожнага народа ёсць свае лёсаносныя сабыцці, якія вырашалі не лёс, а падчас і другіх народаў. Ады Із гэтых сабыццяў спасалі дзяржаву, народ яе, нацыю і засталіся ім у спадчыну як гонар і слава народа, а другія сабыцці, наадварод, былі трагічнымі, вялі к заняпаду дзяржаў, народаў нацый.

У беларускага народа таксама былі такія сабыцці, лёсаносныя для яго. Назаву толькі важнейшыя Із першай Іх групы, які сталі гонарам і славай беларускага народа, гэты наступныя:

- 1) Перамога Альгерда над татарамі у бітве каля ракі Сіня Воды у 1362 годзе, каля войска Вялікага Княства Літоўскага (так называлася у тых часы Беларусь; у склад яго уваходзіла і Жэмайцця - цяперашняя Літва) разбіла орды падоўжскіх, крымскіх і дунайскіх татараў і вызваліла з-пад Іх улады украінскія землі.
- 2) Перамога Вялікага Княства Літоўскага і Каралеўства Польскага у бітве 1410 года пад Дуброўнай (Грунвальдам) над нямецкім Ордэнам.
- 3) Разгром 30-тысячнай арміяй Вялікага Княства Літоўскага пад кіраўніцтвам гетмана Кастуся Астрожскага 100-тысячнай арміі Вялікага Маскоўскага Княства 8 верасня 1514 года у бітве пад Ворнай.
- 4) Вызваленне у 1579 годзе Вялікім князем Літоўскім і Каралем польскім старажытнай сталіцы Беларусі Полацка, які у 1563 годзе быў захоплены Іванам ІУ Жахлівым, учынушым там разню, і 16 гадоў знаходзіўся пад акупацыяй.
- 5) Перамога 27 верасня 1605 года 4-тысячнага войска Гетмана Вялікага Княства Літоўскага Яна Кароля Хадкевіча пад Кірхгольмам (цяпер Саласпіс у Латвіі) над 14-тысячнай шведскай арміяй.
- 6) Народныя паўстанні пад кіраўніцтвам Тадэвуша Касцюшкі (1794г.) і Кастуся Каліноўскага (1863 г.) супраць расійскай акупацыі.
- 7) Слуцкае паўстанне 27 лістапада вяршыць 1920 года супраць расійска-бальшэвіцкіх акупантаў.
- 8) Дзень Перамогі над гітлераўскай Германіяй 9 мая 1945г.

Разумеецца, што ёсць у беларускага народа і многа другіх, мірных знаменальных датаў, але на Іх тут я не астанаўліваюся.

Кожны народ па-свойму адзначае знаменальныя даты сваёй гісторыі, нічоў не баючыся, што гэтым "абідзяць" яны цяперашніх сваіх саседзяў.

Таму мне зусім не зразумела "Заява урада Рэспублікі Беларусь" супраць "святкавання" даты 8 верасня 1914 года у рэ нашай Рэспубліцы тым больш, што ніколі не Ішла рэч аб "святкаванні" - непрацоўным дні, а усяго-наўсяга аб азначэнні гэтай даты адпаведным чынам, так як гэта

Накошт "З'явы урада Рэспублікі Беларусь" ад 7 верасня 1993 года. адзначаюць такія даты нашы бліжэйшыя і далейшыя суседзі, у тым ліку і расейцы. Чамусці наш шаноуны урад быў глух і нем, калі у Менску святкавалі заінтарэсаваныя асобы сувораўская свята – героя чужой дзяржавы і ката народнага паўстання 1794г. супраць расійскай акупацыі Беларусі і Польшчы. Ды, і наогул, наш урад вельмі баіцца усіх патрыятычных учынкаў нацыянальна-свядомых беларусаў – лепшых сыноў і дачок свайго народа, навешываючы ім ганебныя ярлыкі.

Беларусаў прылежна вучылі польскай, расійскай гісторыі, а нашу беларускую хавалі, аплёвывалі, цвердзілі, што у нас яе зусім не было. А на самай справе, яна у нас была, ёсць ды яшчэ якая! Народ сваю гісторыю павінен знаць і павжаць, а сабліва гэта датычыць урада, калі ён на самай справе урад свайго народа.

Доктар медыцынскіх навук, прафесар,
пенсіянер – Іван Мірончык

9.08.1993г.

220082, г. Менск
вул. Прытыцкага 38-19

Заўвага. Калі апублікуіце, ганарар прашу выкарыстаць па свайму меркаванню на любую добрую справу. Вам гэта лепш відаць.